

## **БЪЛГАРСКИ АДВОКАТИ ЗА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА**

*София 1000, ул. "Гурко" 49, вх.А, ет.4 ♦ тел./факс. 02/986 66 23; 02/ 980 39 67  
e-mail: [hrlawyer@blhr.org](mailto:hrlawyer@blhr.org) ♦ web site: [www.blhr.org](http://www.blhr.org)*

---

### **Проект “ Мониторинг и сравнително – правен анализ на частното съдебно изпълнение”**

#### **ОБОБЩЕН АНАЛИЗ**

Целта на настоящия проект беше чрез осъществяването на дейностите му да се постигне една ясна и приложима формула за това, как би трябвало да изглежда българското частно съдебно изпълнение и как и изградено към настоящия момент, като разликата между желаното и действителното да бъде ясно и професионално формулирана в препоръки и предложения за изменения на нормативни актове, с цел постигане на максимална промяна на статуквото към оптимална ефективност и законосъобразност по отношение на съществуващите международни стандарти в тази сфера, заложи в Европейската конвенция за правата на човека. От друга страна искахме и да посочим принципните и реалните разлики между двете системи на съдебно изпълнение – държавното и частното.

Частното съдебно изпълнение започна да действа практически през последната третина на 2006 г. поради различни нормативни забави и като цяло нашият проект се движеше успоредно с навлизане на този нов инструмент в правната ни сфера.

В настоящия обобщен анализ са интегрирани резултатите от петте конкретни анализа по проекта - подробен анализ на мнението на практикуващи адвокати и съдебни изпълнители, анализ на вътрешно – правната уредба, сравнително-правен анализ на европейски правни системи на ефективно частно съдебно изпълнение, статистически и правен анализ на дейността на частното съдебно изпълнение и държавното съдебно изпълнение от гледна точка на натовареност и ефективност, както и проучване на практиката на ЕСПЧ, във връзка с делата по неефективност на съдебното изпълнение, с оглед на потенциалните нарушения при действащата уредба и практика, в сравнение с очертаната рамка от ЕСПЧ в светлината на чл. 6 от Конвенцията.

## БЪЛГАРСКИ АДВОКАТИ ЗА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА

*София 1000, ул. "Гурко" 49, вх.А, ет.4 ♦ тел./факс. 02/986 66 23; 02/ 980 39 67  
e-mail: [hrlawyer@blhr.org](mailto:hrlawyer@blhr.org) ♦ web site: [www.blhr.org](http://www.blhr.org)*

---

В обобщения анализ няма да повтаряме изцяло съдържанието на конкретните анализи, а ще се опитаме да обобщим информацията и изводите по отношение на разглеждания нов институт – частното съдебно изпълнение.

От европейска гледна точка повече от 20 са страните в Европа, в които съдебното изпълнение се извършва от частни съдебни изпълнители. Всяка от тези страни, в зависимост от различията в правната си система, регламентира по различен начин статута, изискванията и правомощията на съдебните изпълнители.

За целите на настоящото изложение бе направен общ преглед на правната регламентация в европейските страни, чието право е реципирано от римското право: Германия, Италия, Полша, Словакия, Гърция, Естония, Чехия, Испания. Конкретно сравнение бе направено между българската уредба на частното съдебно изпълнение и

уредбата в Полша и Холандия. При избора на тези две страни сме се ръководили от факта, че Полша е страна от бившия социалистически лагер и частното съдебно изпълнение е въведено сравнително от скоро (1997 г.) и Холандия – една от страните основателки на Международния съюз на съдебните изпълнители.

Във всяка от подобраните страни съдебните изпълнители се назначават от министъра на правосъдието и в повечето от тях професията на съдебния изпълнител е либерализирана и свободна. Като пример за обратното следва да бъдат посочени Италия, където съдебните изпълнители са съдебни служители, които получават инструкции директно от съда, и Германия, където съдебните изпълнители са по-скоро служители на съответната провинция, отколкото на Федерацията и членството в браншовата организация не е задължително за упражняването на професията.

Изискванията варират във всяка една от държавите – от Германия, където не се изисква никакво академично образование, през Италия, където не е необходимо юридическо образование и Гърция, където има изискване за едногодишен стаж в офиса на действащ съдебен изпълнител и тримесечно обучение след успешен приеман изпит до Испания (задължително юридическо образование), Словакия (диплома по право и 2 г. следдипломна квалификация), Чехия (диплома по право и 3 г. последващо обучение), Естония (диплома по право и 10 месечно практическо и теоретично обучение след успешно издържан изпит за приемане в професията).

В повечето държави има изрично изведено изискване съдебният изпълнител да е от съответната националност и да има високи морални качества (Холандия, Естония, Полша, Чехия, Испания и др.).

Основната дейност на съдебните изпълнители може да бъде групирана в следните основни направления:

## БЪЛГАРСКИ АДВОКАТИ ЗА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА

*София 1000, ул. "Гурко" 49, вх.А, ет.4 ♦ тел./факс. 02/986 66 23; 02/ 980 39 67  
e-mail: [hrlawyer@blhr.org](mailto:hrlawyer@blhr.org) ♦ web site: [www.blhr.org](http://www.blhr.org)*

---

- Изпълнение на съдебни решения и извън съдебни изпълнителни основания;
- Връчване на призовки и книжа;
- Събиране на дългове;
- Разпродажба на имущество чрез търг – Холандия, Полша;
- Процесуално представителство – в специфични случаи в Чехия, в Холандия по искове до 5 000 Евро;
- Правна помощ – Холандия;
- Изготвяне на изложения на факти и заключения (legal findings and observations).

В България, от приемането на новия Закон за частните съдебни изпълнители измина близо година, но поради забавеното приемане на подзаконовата рамка и конституирането на Камарата на частните съдии изпълнители, едва към настоящия момент реално започва дейността им. Безспорно въвеждането на частните съдебни изпълнители се очакваше от години, поради изключително зле функциониращата система на държавно изпълнение, и настоящата реформа буди много надежди за изграждането на съвременно и ефективно частно изпълнение.

От друга страна, ускореният ход на изграждането на този нов инструмент и трудното разделяне със стандартите на социалистическия граждански процес създадоха много несъвършенства и хибридни форми между съвременните стандарти и бившите принципи на изпълнителния процес, които реално биха спъвали ефективността на новоустановеното частно съдебно изпълнение.

Къде сме ние, с оглед на европейската практика? У нас частните съдебни изпълнители действително зависят при избора им от Министъра на правосъдието, както е и в повечето от останалите държави. Все пак, от гледище на формирането и правомощията на Камарата на ЧСИ, считаме за сравнително независим механизма на организацията им. Изискванията за избор също отговарят на основния стандарт в Европейския съюз. По отношение на правомощията им ЧСИ към момента са ограничени единствено до изпълнението на съдебни решения и извънсъдебни изпълнителни основания. Този принцип би следвало да търпи изменения, предвид твърде доброто начало на частното изпълнение, като считаме за необходимо натоварването им и с други правомощия, характерни за института.

Понастоящем членовете на Камарата са 168. За сравнение в края на 2006 г. у нас са функционирали около 230 ДСИ.

По отношение на двете държави, с които пряко сме сравнявали българската система (Холандия и Полша), се забелязват принципни различия, които вероятно са резултат от липсата на опит у българския законодател при формирането на института. От една страна съдебните изпълнители имат значително по-малко правомощия, ограничаващи ги до привеждане в изпълнение на съдебни актове; от друга страна,

## БЪЛГАРСКИ АДВОКАТИ ЗА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА

*София 1000, ул. "Гурко" 49, вх.А, ет.4 ♦ тел./факс. 02/986 66 23; 02/ 980 39 67  
e-mail: [hrlawyer@blhr.org](mailto:hrlawyer@blhr.org) ♦ web site: [www.blhr.org](http://www.blhr.org)*

---

механизмите за контрол, финансова и дисциплинарна отговорност са значително по-ограничени в България, което създава известни неясноти при евентуални проблеми в дейността на конкретен ЧСИ.

Другото характерно единствено за България е дуалистичната система на съдебно изпълнение – държавна и частна. От една страна липсата на подобна практика в Европа подсказва сравнителната ѝ неудачност; от друга страна, с оглед на проблема с начисляването на ДДС от страна на ЧСИ, създава недопустима и дискриминационна привилегия в полза на ДСИ.

Анализирането на статистическите данни за натовареността и ефективността на двете форми на съдебно изпълнение даде много интересни данни с оглед на събраната информация. Коректно е да се отбележи фактът, че ЧСИ са работили практически през последната третина на годината и статистиката на тяхната дейност се отнася до голяма степен за съответните месеци.

Към края на м. декември 2006 г. ЧСИ са отчетели образувани при тях 37 280 изпълнителни дела. При ДСИ към началото на 2006 г. са били налице 376119 изпълнителни дела, а новообразуваните от ДСИ изпълнителни дела, постъпили през 2006 г., са 56493. При това ЧСИ са образували почти  $\frac{3}{4}$  от делата си в рамките на последната  $\frac{1}{3}$  от годината. Ако, макар и хипотетично, предположим, че заварените в края на 2006 г. всички 168 ЧСИ бяха започнали да работят със същото темпо още от началото на годината, екстраполирането на данните за последните четири месеца върху цялата 2006 г. би довело до извод за много по-впечатляващи резултати от дейността на ЧСИ от изложените до тук и по-нататък.

Съотношението на действащите ЧСИ спрямо функциониращите ДСИ към края на 2006 г. е равно на 0.73 или приблизително 3 към 4. А съответното съотношение на броя образувани изпълнителни дела от ЧСИ (37 280) спрямо броя образувани от ДСИ изпълнителни дела (новопостъпили през 2006 г. - 56493) е приблизително равно на 0.66 или 2 към 3. Погледнато от друг ъгъл, ако в края на отчетния период на един ДСИ са се падали средно 246 изпълнителни дела, постъпили за годината, то този показател за ЧСИ е съответно 222 дела, при това отново само за няколко месеца дейност.

Съотношението към края на 2006 г. на общата стойност на изпълнителните дела, образувани от ЧСИ (339 558 651 лв.) спрямо общата стойност на новопостъпилите изпълнителни дела, образувани от ДСИ (541 387 243 лв.) е равно на 0.63 или отново приблизително 2 към 3.

Средната стойност на имуществения интерес за едно новообразувано изпълнително дело при ДСИ за 2006 г. е 9583 лв. Размерът на същия показател към края на 2006 г. за ЧСИ е 9108 лв.

## БЪЛГАРСКИ АДВОКАТИ ЗА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА

*София 1000, ул. "Гурко" 49, вх.А, ет.4 ♦ тел./факс. 02/986 66 23; 02/ 980 39 67  
e-mail: [hrlawyer@blhr.org](mailto:hrlawyer@blhr.org) ♦ web site: [www.blhr.org](http://www.blhr.org)*

---

Така съотношението към края на 2006 г. на общия сбор на събраните суми от ЧСИ (89 386 884, 34 лв.) спрямо общия сбор на събраните суми от ДСИ (149 533 370 лв.) е равно на около 0.60 или 3 към 5.

Събираемостта на вземанията в процентно изражение (общият сбор на събраните суми/общата стойност на изпълнителните дела) за 2006 г. при ДСИ (заварени + новообразувани дела) е почти 6%. За ЧСИ този показател е 26%. Или ако "коефициентът на изпълняемост" за ДСИ през 2006 г. е бил **1**, то за ЧСИ същият коефициент е бил **4,33**.

Последният критерий изглежда най-важен, тъй като ефективността е основната предпоставка при разглеждания тип дейност. Ефективност от двацет и шест процента при работа само от няколко месеца говори за изключителен потенциал на частното изпълнение и сериозни надежда за още по-голяма ефективност в бъдеще.

Важен сегмент от анализиранията обстоятелства бе извършената от работната група анкета на 25 ЧСИ и 50 адвокати. Мнението на представителна група колеги допълни и подкрепи изводите на анализите.

Според данните от анкетата, от една страна естеството на дейността като частна мотивира значително съдебните изпълнители да действат значително по оперативно, тъй като размерът на приходите им зависи пряко от ефективността им. Самите ЧСИ не крият, че финансовата страна значително мотивира ефективната им работа. Същата причина се сочи и като изключваща корупционните практики, характерни за целия публичен сектор. Тези причини рефлектират и върху значително по-високата активност в комбинирането на инструментариума от средства за изпълнение, с които частният изпълнител е оправомощен. В разглеждания случай за взискателя е достатъчно да заплати първоначалните такси и да остави в ръцете на частния изпълнител движението на делото. Наличието на собствени помощници, призовкари и деловодители също значително не само улеснява, но и ускорява процеса на изпълнение.

Разнообразните правомощия, включително цялостното проучване на имущественото състояние на длъжника, както и кореспонденцията между частния изпълнител и различни административни служба, разполагащи с информация за имущественото състояние на длъжника, създават условия за проверка и насочване на съдебното изпълнение към най-надеждния, при всеки конкретен случай, способ за изпълнение и води до скоростно приключване на изпълнителните дела. В тази връзка статистическите данни за ЧСИ и ДСИ подкрепят напълно това мнение.

За адвокатите наличието на ЧСИ неимоверно облекчава работата им по делата, което рефлектира и към клиентите им. При ЧСИ, поради самия частен профил на дейността, условията за работа на адвокатите се подобряват значително. ЧСИ разполага с удобна кантора, при него се влиза с уговорена среща, удобна и за двете страни, служителите са отзивчиви и оперативни поради простия факт, че работят с "клиент".

## **БЪЛГАРСКИ АДВОКАТИ ЗА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА**

*София 1000, ул. "Гурко" 49, вх.А, ет.4 ♦ тел./факс. 02/986 66 23; 02/ 980 39 67  
e-mail: [hrlawyer@blhr.org](mailto:hrlawyer@blhr.org) ♦ web site: [www.blhr.org](http://www.blhr.org)*

---

Голяма част от работата се извършва по телефон, факс или e-mail, което допълнително облекчава работата и на двете страни.

В сравнение, според гледните точки и на двете групи анкетираните (адвокати и частни съдебни изпълнители), изпълнителният процес преди наличието на ЧСИ е бавен, тромав и неефективен. Инициативата при държавното изпълнение е изцяло предоставена на вискателя.

Съществуват огромни трудности по призоваването на длъжника, както и по установяването на имущество, върху което да се предприеме изпълнение. Вискателят е принуден постоянно да сочи алтернативни способи за изпълнение, както и непрекъснато да иска удостоверения, с които да обикаля данъчни служби, КАТ, банки, служби по вписванията и пр., с надеждата да открие данни за имущество на длъжника. Проблеми се сочат и във връзка с организацията на сградите и помощния персонал в държавното изпълнение. И двете анкетираните групи сочат тази организация за проблемна. Според адвокатите, до реформата кратките приемни часове на ДСИ и огромните опашки в деловодствата (по-големи, отколкото в останалите съдебни администрации), създават големи затруднения по справките по делата и комуникирането с ДСИ. При кратките приемни часове на ДСИ отново се чака на опашки. Допълнително затруднение представляват и неудобните и малки помещения, в които работят по няколко ДСИ. Наличието на трима ДСИ в стая и посетител при всеки от тях често създава напрегната и конфликтна работна атмосфера. Сочат се и липсата на мотивация при работата на ДСИ. По данни и на двете групи анкетираните, при държавното съдебно изпълнение и към момента не се наблюдава никаква определяща промяна.

Проблемите пред ЧСИ са предимно от нормативен характер.

В случая на министъра на правосъдието е предоставена дискреция за намеса в назначаването на кандидати за съдебен изпълнител, която не съдържа ясни критерии и противоречи на принципа за независимост на частното изпълнение. Не е ясно защо, след като кандидатът е преминал успешно конкурс, който от една страна включва и устно събеседване, а от друга - в самата комисия има представител на МП, министърът, който очевидно няма никакви преки и конкретни впечатления от кандидата, следва да преценява допълнителни обстоятелства за назначаването му, които обстоятелства няма как да са служебно известни на МП. Няма яснота и прозрачност при изработването на критериите, които ще определят дали кандидатът се ползва с необходимото обществено доверие. Тази възможност предоставя на МП сериозен лост за намеса и пряко кадруване в областта на назначаване на ЧСИ. Разпоредбата би следвало да бъде отменена. Действително ЧСИ изпълнява и функции, които биха могли да се определят като държавни. Но в случая държавата следва да се намесва само по линия на участието

## БЪЛГАРСКИ АДВОКАТИ ЗА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА

*София 1000, ул. "Гурко" 49, вх.А, ет.4 ♦ тел./факс. 02/986 66 23; 02/ 980 39 67  
e-mail: [hrlawyer@blhr.org](mailto:hrlawyer@blhr.org) ♦ web site: [www.blhr.org](http://www.blhr.org)*

---

в комисията за избор (което е предвидено), както и при контрола и търсенето на отговорност за нарушения.

Все още не са направени необходимите промени в ГПК. Подготвя се създаването на изцяло нов ГПК. Това създава значителни пречки пред дейността на частните съдебни изпълнители. Настоящият изпълнителен процес е бавен и неефективен. Същият създава значителни възможности на длъжника по изпълнението да бави и шиканира процеса чрез злоупотреба с процесуални права. Пречка е и възможността изпълнението да се спира чрез съдебни обезпечения по симулирани процеси.

В глава Тридесет и шеста, раздел I, се регламентират възможностите за обжалване на действията на съдебния изпълнител. Предвидена е възможност за страните и за трети лица неограничено да обжалват действията на СИ. Същите се разглеждат от компетентния окръжен съд, който може да спре изпълнението. Тази

неограничена възможност за обжалване на практика често води до блокиране на изпълнителното производство чрез обжалване от страна на длъжника на всички възможни действия на СИ, като съдът обикновено спира изпълнението. Следва да се предвиди изчерпателно кои действия на СИ могат да се обжалват. Възможно решение е и внасяне на гаранция от страна на длъжника. По този начин ще се гарантира вземането на кредитора, а от друга страна ще се демонстрира сериозността на обжалването и ще се ограничи възможността за злоупотреба с процесуални права. Изобщо следва драстично да се ограничат възможностите за непрестанно обжалване на всички действия на СИ.

Съгласно чл. 353 от ГПК държавата се счита винаги за присъединен вискател за дължимите ѝ от длъжника данъци и други вземания, като СИ е длъжен да изпраща съобщение за всяко започнато изпълнение или разпределение на суми. Очевидно държавата се поставя в привелигирано положение спрямо гражданите, като кредиторът-вискател очевидно е в неравноправно положение.

Не е развит въпросът за възлагането на ЧСИ да събират публични вземания. Също така, според твърде дискуссионния текст на чл. 399 от ГПК, срещу държавните и общински структури не се образуват изпълнителни дела. Изпълнителните листове се изпращат на финансовия отдел на съответния орган, който по една изключително тромава процедура изплаща присъдените суми, което може да отнеме години. Също така, при безпричинен отказ за изплащане или частично изплащане, вискателят няма средство за защита срещу съответната публична структура, тъй като съдебният изпълнител не разполага с правомощия, а съдът вече се е произнесъл по съответния иск.

Все още съществуват нормативни разпоредби, които създават неравнопоставеност между частното и държавното съдебно изпълнение. Такъв проблем е облагането с ДДС на дейността на ЧСИ.

## **БЪЛГАРСКИ АДВОКАТИ ЗА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА**

*София 1000, ул. "Гурко" 49, вх.А, ет.4 ♦ тел./факс. 02/986 66 23; 02/ 980 39 67  
e-mail: [hrlawyer@blhr.org](mailto:hrlawyer@blhr.org) ♦ web site: [www.blhr.org](http://www.blhr.org)*

---

По проекта бе направен и обстоен анализ на цялата практика на Европейския съд по правата на човека, с цел да се определи една рамка на конвенциосъобразност в областта на съдебното изпълнение. Авторите на проекта препоръчват както на законодателя, така и на самите съдебни изпълнители съобразяване с тези констатации, за да се избегнат нарушенията на Европейската конвенция за правата на човека и да се спазят правата на участниците в изпълнителния процес.

От анализа на практиката на ЕСПЧ по отношение на изпълнението на съдебните решения на вътрешните съдилища се налагат редица важни изводи. На първо място, когато едно съдебно производство определя граждански права или задължения, изпълнението на постановеното по него решение е неделим елемент от „справедливото гледане на делото” по смисъла на чл. 6, т. 1 от Конвенцията и пропуската и забавянето на властите да изпълнят решението съставлява нарушение на правото на справедлив процес.

Известно забавяне на изпълнението може да бъде оправдано при определени обстоятелства, но то не бива да бъде такова, че да накърни самата същност на защитеното право. Дали продължителността на срока, в който решението не е било изпълнено, е приемлива от гледна точка на Конвенцията, се преценява във всеки конкретен случай с оглед на критериите, установени в практиката на Съда при преценка на разумната продължителност на производството, а именно сложността на случая, поведението на страните и важността на засегнатия интерес.

Тъй като късното изпълнение на съдебното решение само по себе си съставлява нарушение на Конвенцията, то не лишава засегнатото лице от качеството му на жертва. Необходимо е държавата да признае извършеното нарушение на Конвенцията и да заплати справедливо обезщетение или да предостави друга подходяща форма на обезвреда.

На следващо място, фактът на неизпълнението се утежнява винаги, когато съдебното решение е породило изпълняемо вземане срещу орган на държавната администрация. Отказът на националните власти да изпълнят подлежащо на принудително изпълнение съдебно решение е в разрез с принципа за върховенство на закона, който е един от фундаменталните принципи във всяко демократично общество. Неизпълнението засяга положението на жертвата особено интензивно, ако тя не разполага с ефективно средство, с което да накара държавния орган да се подчини на решението, като например право на административен или съдебен контрол. Когато обаче националната правна система предвижда средство, което гарантира правото на справедлив процес, това средство трябва да се тълкува по начин, който прави неговото упражняване ефективно.

Неизпълнението на едно съдебно решение не може да бъде оправдано поради основания, които сами по себе си са в нарушение на Конвенцията. Отмяната на



## БЪЛГАРСКИ АДВОКАТИ ЗА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА

*София 1000, ул. "Гурко" 49, вх.А, ет.4 ♦ тел./факс. 02/986 66 23; 02/ 980 39 67  
e-mail: [hrlawyer@blhr.org](mailto:hrlawyer@blhr.org) ♦ web site: [www.blhr.org](http://www.blhr.org)*

---

окончателното съдебно решение, преди то да е изпълнено, когато отмяната нарушава принципа за правна сигурност и правото на справедлив процес на жалбоподателя, не може да бъде сочена като извинение за неизпълнението на решението.

В случаите, когато решението създава „легитимно очакване” за придобиване на собственост по смисъла на чл. 1 от Протокол № 1, неизпълнението или забавянето на изпълнението водят също и до нарушение на правото на мирно ползване на собствеността. Освен това, в случаите, когато е присъдено обезщетение за отчуждаване на собственост, забавянето на плащането причинява на засегнатото лице допълнителна вреда, която нарушава справедливия баланс между интересите на засегнатото лице и обществения интерес, независимо от широката свобода на преценка, с която държавата се ползва в тази сфера.

Неизпълнението или ненавременното изпълнение на съдебно решение, с което се разпорежда евикцията на трето лице, което се намира в имот на жалбоподателя, освен до нарушение на чл. 1 от Протокол № 1, може да доведе и до нарушение на правото на защита на дома по чл. 8 от ЕКПЧ. За това е необходимо жалбоподателят да докаже, че спорният имот е съставлявал „дом” по смисъла на Конвенцията.

Изпълнението на съдебните решения, с които се предоставя упражняване на родителски права, изисква спешно провеждане, тъй като изминаването на време може да има непоправими последици за отношенията между децата и родителя, който не живее с тях.

Държавата не може да се освободи от отговорност с твърдението, че изпълнението на едно окончателно и неотменимо съдебно решение е препятствано от частно лице. Тя е длъжна да предприеме всички необходими мерки, за да даде възможност на съдебните изпълнители да изпълняват задачите, за които са били назначени, по-специално посредством осигуряване на ефективното участие на други органи, които могат да съдействат за изпълнението на решението, когато обстоятелствата изискват това.

Работна група :

адвокат Георгица Петкова

адвокат Динко Кънчев

адвокат Илия Павлов

адвокат Николай Руневски

адвокат София Разбойникова



**USAID** | **BULGARIA**  
FROM THE AMERICAN PEOPLE

## **БЪЛГАРСКИ АДВОКАТИ ЗА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА**

*София 1000, ул. "Гурко" 49, вх.А, ет.4 ♦ тел./факс. 02/986 66 23; 02/ 980 39 67  
e-mail: [hrlawyer@blhr.org](mailto:hrlawyer@blhr.org) ♦ web site: [www.blhr.org](http://www.blhr.org)*

---